

плодъ извънъ оградата. На тельта
остана голѣмъ кжсъ отъ гашитѣ му.

— И съ васъ ще се случи сж-
щото! — извика дѣдо Петрунъ, като
ни гонѣше. . . — Обирници! Ще ме
зальгвате и крадете! Господъ на-
казва лошитѣ момчета!

Хукнахме да бѣгаме и се при-
таихме въ едни храсти. Тамъ под-
сладихме горчивитѣ минути съ ме-
дункитѣ круши, които бѣха оста-
нали въ пазвата на Саша. На Са-
ша оставихме повече, защото зна-
ехме, че вечерьта ще яде тупаница
за скжсанитѣ гащи.

— Яжъ сега ти за двама, — ду-
махме му ние, — че да ти държи
влага за довечера.

— Браво бе, Сашо. Ти си билъ
герой! Цѣлъ Василъ Левски!

Сашо се усмихна, ала следъ то-
ва додаде:

— За такова геройство и ме-
далъ се получава! Погледнете!

Той се пипна за да види какво
парче е отпрано отъ гашитѣ му.
Погледнахме и ние. Голѣмо кржг-
ло колело личеше на седалището
му и отдалече се бѣлѣше като
сжщински медаль.

Атанасъ Душковъ

СБОГОМЪ МОРЕ

Сбогомъ, сини далнини,
бѣли, бисерни вълни,
капчици съ елмазень блѣсъкъ,
пѣсни, викъ изъ морский пѣсъкъ!
Сбогомъ, ловъ на морски раци
изъ подводни камънаци,
дето скитахме безъ страхъ,
прѣскани отъ водень прахъ
на разпѣнени вълни.
Весели, щастливи дни!
Нѣма да се върнатъ вече,

бързо лѣтото изтече.
Но, когато студъ захване
въ селото ни край балкана;
зимни вихри завилнѣятъ
и вихрушкитѣ запѣятъ
зимна, страховита пѣсень, —
въ чудни спомени унесенъ,
свитъ край огъня съсъ книжка,
ще си спомнямъ съсъ въздишка
веселитѣ славни дни
срѣдъ игривитѣ вълни!

Ст. Цанкова-Стоянова

ТРОПЧО И ГАРВАНЧЕТО ГА-ГА

На клонъ Га-га кацналъ бѣше
и обмисляше, кроеше,
какъ да хврѣкне въвъ трънака
и на глупавата сврака
да отнеме отъ устата
на варенъ пѣтелъ главата.

Презъ туй време недалече
Тропчо тихичко си рече:
„Ще ми паднешъ въвъ ржцетѣ,
ахъ ти Гарванчо проклети!“
Тропчо дебнешкомъ закрачи
на дървото се покачи.